

fra Landet, men fra England, og det viser sig, at naar der i samme Tid og samme Aar dør 90—91 Ikke-Afholdsfolk, saa dør der kun 58—59 Afholdsfolk. Ja, det kan ikke hjælpe, at de Herrer ryste paa Hovedet, det er paalidelige Talstørrelser, og det er haarde Krabater. Nu er det jo en Kendsgerning, at vore Lærere, vore Embedsmænd og mange andre gode Mennesker skulle lade sig forsikre i Statsanstalten, og det er der heller ikke noget at sige til, og der er heller ikke noget at sige til, om Præmierne der blive de samme. Men der er et, som der er noget at sige til, idet det burde være saaledes, at Afholdsfolkene, som leve længere, burde have større Bonus end Ikke-Afholdsfolk. Det er denne Henstilling, jeg nu vil tillade mig at komme med til den højtærede Minister; jeg haaber, at den vil blive tagen til Følge.

**Formanden:** En Ytring af en æret Taler om, at han ikke paa to Dage har kunnet sætte sig ind i det her omhandlede Lovforslag, foranlediger mig til den Bemærkning, at Lovforslaget har ligget paa Tingets Bord i 8 Dage.

**Finansministeren (Hage):** Jeg kan selvfølgelig kun være tilfreds med den Modtagelse, Lovforslaget har fundet her i Tinget, men jeg vil tilføje, at det vilde ogsaa have undret mig noget, om dette Forslag ikke havde fundet Tilslutning. Det er da ganske faa Bemærkninger, som de faldne Udtalelser give mig Anledning til. — Det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) bemærkede, at ved Vedtagelsen af dette Lovforslag fastslaas det, at man i Fremtiden vil bibeholde Tarifferne uforandrede, medens man gennem Bonusuddeling vil give Erstatning for det for meget, som de forsikrede betale i Præmie. Det er rigtigt, at dette er Tanken. Der er udtrykkelig og udførlig i Anmærkningerne til Lovforslaget gjort Rede for, at man anser det for at være mere formaalstjenligt og mere stemmende med det almindelige Ønske blandt Interessenterne hellere at have en noget større Præmie end strengt nødvendigt, og saa til Gengæld godtgøre Interessenterne det, som de betale for meget, gennem en rundelig Bonus. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at der er ingen Nødvendighed for, at denne Ordning skulde vedblive i Fremtiden; der er intet, som forhindrer, at man, naar man maatte anse det for mere formaalstjenligt, kan beslutte sig til at reducere Tarifferne

og sætte Præmierne ned — i hvilket Tilfælde imidlertid selvfølgelig ogsaa den Bonus, som kan komme til Udbetaling, vil blive saa meget mindre. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) kom ind paa en lignende Betragtning; og der kan selvfølgelig siges en Del baade for og imod med Hensyn til, om det er hensigtsmæssigt at følge den Vej, som Livsforsikringsanstaltens Bestyrelse hidtil har anset for den rette, eller om man maaske, naar Opgørelserne vise, at man med Sikkerhed kan skride til en Præmienedsættelse, hellere bør gøre dette. Men dette er jo tekniske Enkeltheder, som det synes mig meget vanskeligt her at udtale nogen bestemt Opfattelse af. — Det samme gælder det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Nielsen-Grøn) fremdrog. Det er mig ganske umuligt paa staaende Fod at udtale noget om, hvorvidt det kan anses for at være saaledes godtgjort, at Folk, som høre til en Afholdsforening, leve længere end andre; at man derpaa kan støtte Kravet om Nedsættelse af Præmien for deres Vedkommende. I det Øjeblik noget saadant virkelig kan godtgøres med tilstrækkelig Sikkerhed, er jeg ikke utilbøjelig til at mene, at dette er et Moment, som mulig kan komme i Betragtning jevnside med saa mange andre Momenter ved Fastsættelsen af Præmiens Størrelse. Men alt saadant hører ind under Bestyrelsen, og kun den er i Stand til med Sikkerhed at dømme derom. — Nogen Betænkelighed over for Forslaget fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Han mente navnlig, at det vilde være mere praktisk, om man lod Statsanstalten for Livsforsikring beholde disse 11 Millioner Kr. og overlod til den at foretage Udlaan af Penge til de Formaal, som omhandles i det Lovforslag, der er fremsat angaaende Oprettelse af en Stats-Laanefond. Jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg vilde anse en saadan Ordning for at være meget uheldig, ja, i ikke ringe Grad betænkelig. Det vilde være en Sammenblanding af to Opgaver, som ere ganske uensartede. Statsanstalten for Livsforsikring har at anbringe sine Pengemidler paa den sikrest mulige Maade, medens Spørgsmaalet om at udlaane Penge til Fremme af sociale og humane Øjemed er noget, som er den aldeles uvedkommende. Denne Opgave bør efter min Opfattelse paa ingen Maade sammenblandes med det, som er Opgaven for Statsanstalten for Livsforsikring. Det